

< młode cyfrowe />

{projekt dla dziewczyn
17-25 lat}
</>

Model innowacji „Kobiety dla Kobiet”

Etap 1: Rekrutacja / testowanie treści i form komunikatów – listopad – grudzień

Pierwszym etapem były spotkania z “nowymi technologiami”, które były fazą prototypowania, ale również testowania różnych form komunikatu kierowanego do młodych kobiet z powiatu wałbrzyskiego. Powstało 5 scenariuszy, które zostały przetestowane na 10 warsztatach:

- Mikrowarsztat: grafika użytkowa (Adobe Photoshop),
- Wykład: przedstawienie zawodów STEM,
- Wykład: kobiety w zawodach STEM,
- Mikrowarsztat: Pokaz technologii – elektronika i programowanie z elementami praktyki,
- Mikrowarsztat: Freelancing

Spotkania odbywały się w szkołach, domach kultury i bibliotekach. Na tym etapie zachęcałyśmy dziewczyny do dokształcania się w dziedzinach związanych z nowymi technologiami oraz podejmowania w przyszłości zatrudnienia w sektorze IT. Podczas testowania doszliśmy do wniosku, że dziewczyny zupełnie nie znają branży IT, nie mają świadomości jakie zawody w tej branży występują. Wyobrażenie o takiej pracy jest bardzo stereotypowe, brakuje im przykładów i inspiracji z najbliższego otoczenia. Słuszne było nasze założenie początkowe, że młode dziewczyny, do których udało nam się dotrzeć, mają niewielką wiedzę na temat zawodów STEM. W wyniku testowania scenariuszy dość szybko zorientowałyśmy się, które scenariusze są skuteczniejsze w docieraniu do dziewczyn z informacją, a które są dla nich mniej atrakcyjne (np. praktyczne warsztaty z elektroniki czy Adobe Photoshop zupełnie się nie sprawdziły z powodu podstawowej wiedzy o tym narzędziu). Największym sukcesem okazywały się wykłady przedstawiające zawody STEM, historie kobiet pracujących w branży IT oraz nierówności na rynku pracy. Ważny był dla nas odpowiedni, dopasowany do specyfiki grupy docelowej komunikat oraz bezpośredni kontakt z przyszłymi uczestniczkami na spotkaniach w instytucjach lokalnych oraz szkołach ponadgimnazjalnych. Problemem okazało się zorganizowanie spotkań w szkołach. Otrzymywałyśmy informację, że szkoły realizują dużą ilość projektów dla uczniów, dlatego nie chcą angażować się w nowe projekty. Zdecydowałyśmy się na wprowadzenie dodatkowych spotkań z nauczycielami, którzy gdy poznali szczegóły i zrozumieli nasz cel, umożliwili nam wejście do szkół. Pomimo tych trudności spotkania w szkołach były sukcesem frekwencyjnym. Spotkania odbywały się w czasie lekcji, dlatego dla większości dziewczyn były obowiązkowe. Dzięki takiej formie udało nam się dotrzeć do dziewczyn, które ze względu na bardzo małą wiedzę o branży IT prawdopodobnie nie zgłosiłyby się same, jednak po 2h spotkaniu wykazywały zainteresowanie tematem.

Projekt innowacyjny „Kobiety dla kobiet. Nowe technologie nowa szansa.” realizowany jest w ramach projektu grantowego „TransferHUB generowanie, wsparcie grantowe i inkubacja innowacji społecznych. Przejście z systemu edukacji do aktywności zawodowej”, www.transferhub.pl.

Inkubator TransferHUB prowadzą: Fundacja Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych, PwC Polska spółka z o.o. oraz Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”.

< młode cyfrowe />

{projekt dla dziewczyn
17-25 lat}
</>

Doszliśmy do wniosku, że nie przeprowadziłybyśmy drugi raz spotkań warsztatowych poza szkołami – ze względu na brak zainteresowania naszej grupy docelowej ofertą instytucji kultury w regionie, na spotkaniach była bardzo niska frekwencja.

Pierwszy etap testowania, czyli warsztaty z dziewczynami doskonale wpisują się w program szkoły w zakresie doradztwa zawodowego, dlatego warto jest nawiązywać współpracę z nauczycielami, którzy dostrzegają korzyści dla uczniów w tym zakresie. Gorzej sprawdziła się współpraca ze szkolnymi informatykami, którzy podążając za programem nauczania nie widzą pola do współpracy. Duże znaczenie ma czynnik ludzki (otwartość nauczyciela na angażowanie się w dodatkowe projekty). W czasie spotkań w szkołach, a także za pośrednictwem mediów i materiałów promocyjnych zaprosiliśmy również dziewczyny na spotkanie w Sokołowsku z przedstawicielkami różnych zawodów związanych z sektorem nowych technologii. Spotkania były skierowane tylko do dziewczyn, jednak na jednym z wykładów pojawili się również chłopcy. Ta sytuacja potwierdziła nam tezę, że dziewczyny w obecności swoich kolegów z klasy były bardziej wycofane i niechętnie podejmowały temat rozwoju zawodowego w branży IT. Chłopcy znacznie częściej wiążą swoją przyszłość z branżą IT, w swoim otoczeniu znajdują przykłady mężczyzn wykonujących zawody techniczne. Chłopcy wykazywali się też większą odwagą w opowiadaniu o swoich zawodowych planach. Zaskoczeniem dla nas podczas spotkań w szkołach była brak zmian np. w sposobie nauczania mimo znaczących dynamicznych zmian na rynku pracy w porównaniu z naszymi osobistymi doświadczeniami ze szkoły średniej sprzed ok. 15 lat. Teoretyczna wiedza nie przekłada się na praktyczne kompetencje i świadomość możliwości zawodowych.

Etap 2: Spotkanie otwarte w Makerspace Pralnia w Sokołowsku – grudzień

Podczas spotkania otwartego w Makerspace Pralnia w Sokołowsku odbyły się spotkania z dziesięcioma prelegentkami, które podzieliły się swoją historią zawodową, opowiedziały o formach zatrudnienia i różnorodności branż wykorzystujących szeroko pojęte technologie. Była to okazja do sieciowania się uczestniczek, zadawania pytań i odkrycia całego spektrum możliwości rozwoju zawodowego. Na tym etapie pokazywałyśmy, że “jeśli chcesz to możesz”. Swoją historię i cenne wskazówki przekazały nam m.in.: programistki, testerki, projektantki graficzne i kobiety realizujące się na co dzień w social mediach czy marketingu. Spotkanie miało na celu obalenie stereotypów oraz szukanie odpowiedzi na pytania czy kariera w takiej branży jest możliwa tylko w dużych miastach lub czy konieczne jest ukończenie wyższych studiów w danym kierunku. Zaproszone prelegentki podzieliły się z nami sposobami na odkrywanie własnego potencjału, przekazały rady jak efektywnie realizować wybraną ścieżkę kariery. Wszystko sprawdzone na własnych przykładach. Dziewczyny, które chciały się zgłosić do fazy testowania innowacji, ale miały jeszcze wątpliwości lub pytania, mogły porozmawiać z zaproszonymi gośćmi. Spotkanie otwarte pozwoliło również zweryfikować, które z dziewczyn naprawdę chcą się rozwijać i nie traktują udziału w innowacji jak szkolnego zobowiązania.

Projekt innowacyjny „Kobiety dla kobiet. Nowe technologie nowa szansa.” realizowany jest w ramach projektu grantowego „TransferHUB generowanie, wsparcie grantowe i inkubacja innowacji społecznych. Przejście z systemu edukacji do aktywności zawodowej”, www.transferhub.pl.

Inkubator TransferHUB prowadzą: Fundacja Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych, PwC Polska spółka z o.o. oraz Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”.

< młode cyfrowe />

{projekt dla dziewczyn
17-25 lat}
</>

Podczas pierwszego etapu spotkań w szkołach i innych instytucjach oraz w trakcie dnia otwartego w Sokołowsku informowałyśmy o ankiecie rekrutacyjnej dostępnej online. Za pomocą tej ankiety dziewczyny mogły zgłaszać się do trzeciego etapu testowania. Do komunikacji wykorzystaliśmy komunikator Slack, który przez cały okres testowania będzie służył do zamieszczania artykułów eksperckich, inspirujących wywiadów i relacji z przebiegu testowania innowacji. Powstały ponadto materiały merytoryczne (charakterystyka zawodów, zbiory materiałów do rozpoczęcia nauki w danym kierunku, itp.), które udostępnione zostały w serwisie dropbox.

Etap 3: Indywidualne wsparcie uczestniczek

Trzeci etap innowacji rozpoczęłyśmy wspólnym spotkaniem wszystkich uczestniczek i menterek w Pralni Makerspace w Sokołowsku. Spotkanie to miało na celu lepsze poznanie uczestniczek, integrację grupy oraz ostateczne podjęcie decyzji o sparowaniu uczestniczek z odpowiednimi mentorkami. Pierwsza część spotkania przeznaczona była dla uczestniczek i organizatorek. Przeprowadzając różnego rodzaju gry i zabawy z animatorką starałyśmy się zintegrować grupę uczestniczek, poznać ich oczekiwania i obawy związane z nadchodzącymi czterema miesiącami mentoringu. Najlepiej sprawdziły się tu gry dynamiczne, gdzie należało szybko reagować na czyjeś słowa, np. "Kto tak jak ja zrobił kiedyś stronę w Wordpressie?" lub "Kto tak jak ja lubi rysować?". Wówczas wszystkie osoby, które twierdząco odpowiedziały na pytanie musiały wstać i zmienić miejsce; w kręgu było jedno krzesło mniej niż uczestniczek zabawy, więc ta, której nie udało się znaleźć miejsca zadawała kolejne pytanie. Kolejną grą, dzięki której sporo dowiedziałyśmy się o uczestniczkach było tworzenie kolaży w 3 osobowych grupach. Tematem kolaży była branża IT, natomiast interpretacja tematu była zupełnie dowolna. Tu dowiedziałyśmy się jakie skojarzenia mają uczestniczki z szeroko pojętą branżą IT, wyobrażenia o zawodach i pracy zdalnej (tu przebiły się fotografie osób siedzących z laptopami na plaży w ciepłych krajach, podróże). Przeprowadziłyśmy także wyzwanie metodą design thinking – uczestniczki w losowo dobranych grupach miały za zadanie z bardzo ograniczonych materiałów zbudować spadochron dla jajka. Stworzyło to okazję do obserwowania poszczególnych dziewczyn podczas pracy w zespole. Najgorzej sprawdziły się gry wymagające powiedzenia czegoś o sobie przed całą grupą, dlatego starałyśmy się ograniczyć ten sposób wzajemnego poznawania się. Kolejnym etapem było spotkanie uczestniczek innowacji z Moniką Stec – ewaluatorką, która starała się poznać jeszcze dokładniej oczekiwania i obawy dziewczyn związane z projektem. Wśród oczekiwań przebiła się nadzieja na zdobycie praktycznych umiejętności, szansy na dobrą pracę, z którą jest duży problem w regionie wałbrzyskim. Wśród obaw pojawiał się przede wszystkim brak pewności siebie, zwątpienie we własne umiejętności i możliwości, a także obawy przed intensywnością spotkań i materiałów do nauki. W tym czasie my natomiast zebrałyśmy się wraz z mentorkami, aby na podstawie tego co udało się dowiedzieć o dziewczynach podczas 2 godzin integracji zweryfikować dobór par mentor – mentee, wstępnie połączonych na podstawie ankiet rekrutacyjnych. Po przerwie obiadowej rozpoczęło się pierwsze spotkanie uczestniczek z mentorkami w parach, każda z nich

Projekt innowacyjny „Kobiety dla kobiet. Nowe technologie nowa szansa.” realizowany jest w ramach projektu grantowego „TransferHUB generowanie, wsparcie grantowe i inkubacja innowacji społecznych. Przejście z systemu edukacji do aktywności zawodowej”, www.transferhub.pl.

Inkubator TransferHUB prowadzą: Fundacja Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych, PwC Polska spółka z o.o. oraz Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”.

< młode cyfrowe />

{projekt dla dziewczyn
17-25 lat}
</>

miała okazję poznać się dokładniej, ustalić indywidualny program rozwoju na kolejne 4 miesiące, w zależności od zainteresowań, motywacji i predyspozycji. Na spotkaniu ustaliłyśmy również zasady mentoringu, możliwości spotkań w Makerspace Pralnia lub zdalnie, sposoby komunikacji dla całej grupy (slack, dropbox, google drive).

Po spotkaniu rozpoczynającym ten etap innowacji rozpoczęła się indywidualna praca menterek z mentee. Już od pierwszego tygodnia wyklarowały się główne sposoby i częstotliwość komunikacji dla każdej pary: spotkania "na żywo" zarówno w Pralni Makerspace, jak i w innych miejscowościach z dogodnym dojazdem dla obu osób, Slack, e-mail, rozmowy telefoniczne, Skype, Hangout. Niektóre pary przyjęły model spotkań krótszych, ale częstszych, np. 2 razy w tygodniu, inne spotykały się raz na dwa tygodnie, na kilkugodzinne zajęcia o charakterze warsztatowym. Wraz z mentorkami przyjęłyśmy zasadę podtrzymywania kontaktu i energii również między spotkaniami, bez względu na ich częstotliwość. Staraliśmy się również kłaść nacisk na dostępność informacji, które im przekazujemy, nauczyć je samodzielności w wyszukiwaniu wiedzy w internecie, samodzielnego rozwiązywania problemów, korzystania z tutoriali i narzędzi open source. Na slacku powstał kanał grupowy służący głównie do udostępniania ciekawostek z branży technologicznej, ciekawych tutoriali, a nawet zabawnych anegdot z branży. Materiały te były udostępniane przez mentorki (choć zachęcałyśmy również uczestniczki do aktywności na kanale), i niestety bardzo rzadko spotykały się z jakąkolwiek reakcją uczestniczek. Jednak z rozmów i ankiet ewaluacyjnych po zakończeniu innowacji dowiedziałyśmy się, że dla mentee był to bardzo ciekawy element projektu i wszystkie zgodnie wyraziły nadzieję na kontynuację również po zakończeniu. Dlatego też kanał na slacku pozostał aktywny po zakończeniu innowacji. Przez cały okres innowacji mentorki pozostawały w kontakcie między sobą (prywatny kanał na slacku, spotkania na żywo, na których rozwiązywałyśmy bieżące problemy, dzieliłyśmy się pomysłami i wrażeniami). Kiedy tylko było to możliwe staraliśmy się umawiać na spotkania z uczestniczkami w podobnych godzinach (o ile spotkania miały odbyć się na żywo w weekend) w Pralni Makerspace, co było dla dziewczyn szczególnie motywujące i zachęcające do pracy.

Podczas 4-miesięcznego mentoringu pojawiały się również problemy, jednak żaden nie był na tyle poważny, aby zagrozić uczestnictwu w projekcie mentorki lub mentee. Wśród pojawiających się problemów przeważały te związane ze spadkiem motywacji lub niechęcią do realizacji planu (ze strony mentee). Czasami występowały uniki i wymówki ze strony uczestniczek, często przypominające typowo "szkolne" usprawiedliwienie się za niezrealizowanie ustalonego zadania, odwoływanie spotkań, wymówki w ostatniej chwili przed spotkaniem, często wykluczające się nawzajem. Pomimo prób integracji, przebywania w środowisku otwartych ludzi w Makerspace Pralnia i podkreślania równości w układzie mentorka-mentee, z niektórymi uczestniczkami nie udało się wyjść poza ramy relacji szkolnych nauczyciel-uczeń i do końca mentoringu pozostał pewien dystans w relacjach oraz brak otwartości. W przypadku jednej z uczestniczek pojawił się również problem z oprogramowaniem, kiedy na jej prywatnym komputerze została wykorzystany już trial, a cały plan rozwoju opierał się na tym oprogramowaniu. W tym przypadku został jej wypożyczony komputer z oprogramowaniem z Makerspace Pralnia na czas trwania całej innowacji.

Projekt innowacyjny „Kobiety dla kobiet. Nowe technologie nowa szansa.” realizowany jest w ramach projektu grantowego „TransferHUB generowanie, wsparcie grantowe i inkubacja innowacji społecznych. Przejsięcie z systemu edukacji do aktywności zawodowej”, www.transferhub.pl.

Inkubator TransferHUB prowadzi: Fundacja Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych, PwC Polska spółka z o.o. oraz Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”.

< młode cyfrowe />

{projekt dla dziewczyn
17-25 lat}
</>

W drugiej połowie mentoringu zostało zrealizowane spotkanie w Powiatowym Urzędzie Pracy w Wałbrzychu. Pracownicy Urzędu zostali dokładnie poinformowani o charakterze innowacji. Uczestniczki z dużą ciekawością pojawiły się na spotkaniu, zainteresowane głównie tematem dofinansowań. Chciałyśmy im uświadomić na jakie wsparcie ze strony Urzędu Pracy mogą liczyć, np. przy zakładaniu działalności gospodarczej. Młode kobiety są często potencjalnymi beneficjentkami różnorodnej oferty kursów, szkoleń czy dotacji Urzędu Pracy i innych operatorów oferujący dotacje unijne. Z własnych doświadczeń wiemy, że jest możliwe uczestnictwo w szkoleniach indywidualnych finansowanych z Urzędu Pracy – np. bootcamps programowania (szkolenie jest drogie i odbywa się w dużych miastach, jednak 80% uczestników otrzymuje pracę po bootcampie). Niestety urzędniczki podczas spotkania skupiły się na przedstawieniu stereotypowej oferty, zupełnie nie skierowanej do uczestniczek naszej innowacji (szkolenia kosmetyczne, fryzjerskie). Pomimo naszych nacisków i próśb o przedstawienie oferty bardziej zindywidualizowanej, pokazaniu jak aplikować o dofinansowanie, wybierając konkretny kierunek nauki lub profil działalności, nie udało nam się nakłonić urzędniczek do udzielenia wyczerpujących informacji.

Etap 4: Spotkanie podsumowujące

Czwarty etap innowacji polegał na spotkaniu podsumowującym w Pralnia Makerspace w Sokołowsku – była to następna okazja do spotkania w gronie wszystkich mentorek i uczestniczek oraz ewaluatorki. Uczestniczki w końcowej fazie etapu 3. przygotowywały się pod kątem tego spotkania – tworzyły prezentacje i konsultowały z mentorkami sposoby na przedstawienie efektów swojej pracy.

Wydarzenie rozpoczęło się od spotkania wszystkich mentorek z ewaluatorką – Moniką Stec. Podczas godzinnej wymiany doświadczeń mentorki dzieliły się swoimi spostrzeżeniami i uwagami na temat swojego mentorskiego udziału w tym projekcie. Dyskusja dotyczyła przede wszystkim: charakteru i częstotliwości kontaktów z uczestniczkami – które formy sprawdziły się lepiej, a które gorzej; tempa pracy z uczestniczkami; ewentualnych przeszkód technicznych; indywidualnych różnic w podejściu do projektu i pracy indywidualnej przez uczestniczki; trudności w przełamaniu bariery/różnicy wieku (część uczestniczek do końca zachowywała relacje bardziej o charakterze nauczycielka-uczennica niż mentorka-mentee). Jednym z ważniejszych wniosków, co do którego wszystkie mentorki się zgodziły był fakt, że na początkowym etapie należało położyć większy nacisk na dokładniejsze wytłumaczenie uczestniczkom na czym polega mentoring i jak dużą wagę należy przykładać do samodzielnej pracy. To mogłoby pomóc w przełamaniu dystansu i ograniczyć oczekiwania, które jednostkowo pojawiły się w ankietach ewaluacyjnych w formie: „miałam nadzieję, że mentorka mnie więcej nauczy”.

Kolejnym punktem było spotkanie wszystkich uczestniczek z ewaluatorką, trwało ono także godzinę i również polegało na zbieraniu doświadczeń z udziału w projekcie.

Projekt innowacyjny „Kobiety dla kobiet. Nowe technologie nowa szansa.” realizowany jest w ramach projektu grantowego „TransferHUB generowanie, wsparcie grantowe i inkubacja innowacji społecznych. Przejście z systemu edukacji do aktywności zawodowej”, www.transferhub.pl.

Inkubator TransferHUB prowadzi: Fundacja Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych, PwC Polska spółka z o.o. oraz Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”.

< młode cyfrowe />

{projekt dla dziewczyn
17-25 lat}
</>

W tym samym czasie my dokończyłyśmy spotkanie w grupie menterek, na którym kontynuowałyśmy wymianę doświadczeń i omówiłyśmy nasze rekomendacje na przyszłość dla uczestniczek rozpatrując każdy przypadek indywidualnie.

Kulminacyjnym momentem etapu czwartego była prezentacja rezultatów mentoringu. Założyłyśmy wystąpienia w parach mentorka+uczestniczka w losowo wybranej kolejności. Każda para miała ok. 10 minut na swoją prezentację, co dało ok. półtora godzinną sesję wystąpień. Nie było narzuconej z góry formy prezentacji, każda para opracowywała to indywidualnie – w zależności od charakteru projektu i efektu końcowego. Projekty uczestniczek, które próbowały swoich sił w projektowaniu graficznym były zwykle pokazem slajdów z przedstawieniem i omówieniem identyfikacji wizualnych czy ilustracji, które powstały w procesie mentoringu, często zawierały też poszczególne etapy procesu nauki – szkice czy pierwsze, mniej udane projekty. W przypadku stworzonych stron internetowych, aplikacji czy baz danych uczestniczki także prezentowały efekt końcowy w formie prezentacji, na której dodatkowo przedstawiały proces "od środka" w postaci linii kodu dla zobrazowania ilości pracy jaką włożyły w swoje projekty. Dziewczyny opowiadały z jakich narzędzi i z jakiego oprogramowania korzystały w trakcie projektu, w jakim języku programowały, co sprawiało im trudność, a co największą satysfakcją podczas całego procesu. W zależności od charakteru i przebojowości poszczególne uczestniczki opowiadały mniej lub bardziej szczegółowo, jednak wszystkie prezentacje przybrały bardziej charakter publicznej rozmowy z mentorką, co pokazuje, że wsparcie było istotne także na końcowym etapie. Wiele z nich w prezentacji podkreślało jak pomocne były materiały udostępniane przez mentorki i z jakiego wsparcia najbardziej skorzystały. Część opowiadała jakie dodatkowe korzyści wypłynęły z ich uczestnictwa w projekcie (odbycie praktyk zawodowych, propozycja stażu, zlecenie graficzne przy projekcie miejskiej aplikacji). Po każdej prezentacji następowało uroczyste wręczenie uczestniczce certyfikatu ukończenia programu mentoringowego, a każda mentorka otrzymała podziękowanie za otwartość w dzieleniu się swoją wiedzą i doświadczeniem.

Część uczestniczek w indywidualnych rozmowach w tym dniu podkreślało, że chciałyby utrzymywać kontakt z mentorką także po zakończeniu projektu – mieć możliwość skonsultowania czegoś lub po prostu porozmawiania.

Projekt innowacyjny „Kobiety dla kobiet. Nowe technologie nowa szansa.” realizowany jest w ramach projektu grantowego „TransferHUB generowanie, wsparcie grantowe i inkubacja innowacji społecznych. Przejście z systemu edukacji do aktywności zawodowej”, www.transferhub.pl.

Inkubator TransferHUB prowadzą: Fundacja Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych, PwC Polska spółka z o.o. oraz Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”.

< młode cyfrowe />

{projekt dla dziewczyn
17-25 lat}
</>

Wnioski z testowania Modelu “Kobiety dla Kobiet” i rekomendacje dla osób, które chciałyby ten model wdrażać

Etap 1. Rekrutacja / testowanie treści i form komunikatów – listopad – grudzień

Ze względu na fakt, iż na poziomie rekrutacji najefektywniejsza okazała się współpraca ze szkołami, uważamy, że można jeszcze bardziej wykorzystać potencjał szkoły i roli nauczycieli w kształtowaniu postaw młodych dziewczyn. Dobrym pomysłem mogłoby być zorganizowanie spotkań na większą skalę z kadrą pedagogiczną, szczególnie nauczycielami przedmiotów ścisłych, na których mieliby oni szansę dowiedzieć się o stereotypach na temat kobiet w zawodach STEM i jak z nimi walczyć, o współczesnym rynku pracy, tak aby wiedzę tą przekazywać uczniom w codziennej pracy. Dzięki zaangażowaniu i zmianie postaw nauczycieli główna idea projektu miałaby szansę dotrzeć do większej liczby młodych ludzi, a zainteresowanie projektem nauczycieli byłoby dodatkowym wzmocnieniem i motywacją dla dziewczyn, które ostatecznie otrzymają możliwość pracy z mentorką.

Spotkania rekrutacyjne warto ograniczyć do szkół, które w tym wieku mają największy wpływ na kształtowanie postaw i światopoglądów dziewczyn. W większości miast i mniejszych miejscowości ośrodki kultury i biblioteki nie są w stanie przyciągnąć większej ilości dziewczyn swoją ofertą, szczególnie jeśli nie jest ona zrozumiała, lub nie wydaje się atrakcyjna na pierwszy rzut oka.

Spośród opracowanych przez nas scenariuszy spotkań rekrutacyjnych największym zainteresowaniem wśród uczniów cieszyły się te, które przybliżały uczniom rynek pracy, zawody, o których wcześniej nie słyszeli, możliwości pracy w zawodach związanych z technologiami, stereotypy, z którymi będą musieli się zmierzyć wchodząc na rynek pracy. Z drugiej strony dopasowanie merytorycznej oferty spotkań rekrutacyjnych do wymagań zawartych w podstawie programowej mogłoby ułatwić przekonanie dyrekcji szkół do współpracy.

Etap 3: Indywidualne wsparcie uczestniczek

Przed rozpoczęciem indywidualnej pracy mentee z mentorkami warto byłoby poświęcić więcej czasu na przybliżenie uczestniczkom czym dokładnie jest mentoring, czym taka praca różni się od szkolnych lekcji, jak ważna jest ich własna praca i inicjatywa w całym procesie. Dobrym pomysłem byłyby również wspólne dla wszystkich uczestniczek warsztaty z umiejętności miękkich, takich jak zarządzanie czasem, samodzielne szukanie informacji w internecie, autoprezentacja i tworzenie CV oraz życiorysu, itp.

Ważna jest dopracowanie modelu współpracy z Urzędem Pracy. Należy maksymalnie sprecyzować oczekiwania wobec przedstawianej oferty, upewnić się, że osoba prowadząca spotkanie posiada w tym zakresie odpowiednie kompetencje.

Projekt innowacyjny „Kobiety dla kobiet. Nowe technologie nowa szansa.” realizowany jest w ramach projektu grantowego „TransferHUB generowanie, wsparcie grantowe i inkubacja innowacji społecznych. Przejście z systemu edukacji do aktywności zawodowej”, www.transferhub.pl.

Inkubator TransferHUB prowadzą: Fundacja Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych, PwC Polska spółka z o.o. oraz Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”.

< młode cyfrowe />

{projekt dla dziewczyn
17-25 lat}
</>

Etap 4: Spotkanie podsumowujące

Prezentacje odbyły się w Makerspace Pralnia w Sokołowsku, spotkanie miało charakter otwarty, zachęcałyśmy mentee do zapraszania własnych gości. Być może przy większej współpracy z kadrami nauczycielską i szkołami, dobrym pomysłem byłoby zaprezentowanie wyników mentoringu w szkołach, zwiększając zasięg społeczny projektu oraz umożliwiając mentee inspirowanie kolejnych dziewcząt i stanie się dla nich role models.

Wzór indywidualnej ścieżki rozwoju

Grafika użytkowa / projektowanie graficzne

1) Ustalenie planu działania i opracowanie pomysłu na końcowy projekt

- Poznanie szerokiego spektrum projektów z zakresu grafiki użytkowej
- Zapoznanie się z pojęciami: branding, identyfikacja wizualna, typografia, mockup
- Szukanie inspiracji i dobrych praktyk na profesjonalnych portalach: Behance, designspiration.net, identitydesigned.com i innych

2) Wstęp teoretyczny – podstawy projektowania graficznego

- Wyróżniki dobrego projektu
- Podstawy typografii
- Kompozycja, ład i harmonia
- Podstawowe formaty grafik na potrzeby internetu i do druku
- Podstawy teorii koloru

3) Poznanie środowiska pracy projektanta:

- Wprowadzenie i podstawowe narzędzia w Adobe Illustrator
- Nauka narzędzi poprzez wykorzystanie tutoriali: Kursownik.pl, materiały dostępne na kanałach związanych z grafiką na serwisach youtube, vimeo itp,
- Ćwiczenia z zakresu wykorzystania konkretnych narzędzi (krzywe Bezierra, trasowanie ilustracji itp)

Projekt innowacyjny „Kobiety dla kobiet. Nowe technologie nowa szansa.” realizowany jest w ramach projektu grantowego „TransferHUB generowanie, wsparcie grantowe i inkubacja innowacji społecznych. Przejście z systemu edukacji do aktywności zawodowej”, www.transferhub.pl.

Inkubator TransferHUB prowadzą: Fundacja Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych, PwC Polska spółka z o.o. oraz Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”.

< młode cyfrowe />

{projekt dla dziewczyn
17-25 lat}
</>

4) Ćwiczenia z zakresu tworzenia ilustracji w izometrii w Adobe Illustrator

- Poznanie podstawowych typów rzutów przestrzennych (aksonometria, izometria)
- Praca na siatce izometrycznej
- Zadanie stworzenia ilustracji w izometrii na podstawie własnego pokoju

5) Praca nad końcowym projektem – przedstawienie wybranego wydarzenia historycznego w rzucie izometrycznym; stworzenie warstwowej, rozbudowanej ilustracji;

Właścicielem autorskich praw majątkowych do niniejszego Utworu jest Skarb Państwa – Ministerstwo Rozwoju. W celu uzyskania prawa do korzystania z autorskich praw majątkowych do niniejszego Utworu dla dowolnego celu, również komercyjnego, należy zwrócić się o przyznanie licencji na wykorzystanie tych praw do ich właściciela. Licencja ta zostanie udzielona nieodpłatnie.

Rozpowszechniając lub publicznie wykonując niniejszy Utwór lub jakikolwiek utwór zależny, licencjobiorca jest zobowiązany zachować w stanie nienaruszonym wszelkie oznaczenia związane z prawno-autorską ochroną Utworu oraz zapewnić, stosownie do możliwości używanego nośnika lub środka przekazu oznaczenie, a w przypadku utworu zależnego, oznaczenie wskazujące na wykorzystanie Utworu w utworze zależnym (np. „francuskie tłumaczenie Utworu Twórcy;” lub „koncepcja na podstawie Utworu Twórcy”).

Twórcy i Twórczynie: Beata Dziedzic, Kamila Rosińska, Aleksandra Błędowska

Model innowacji „Kobiety dla Kobiet”, Wnioski z testowania Modelu “Kobiety dla Kobiet” i rekomendacje dla osób, które chciałyby ten model wdrażać oraz Wzór indywidualnej ścieżki rozwoju są wynikiem i podsumowaniem projektu innowacyjnego „Kobiety dla kobiet. Nowe technologie nowa szansa.” zrealizowanego przez Stowarzyszenie Kulturalno-Ekologiczne Filtrator w ramach Inkubatora Innowacji Społecznych TransferHUB (www.transferhub.pl) prowadzonego przez Fundację Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych FISE>, PwC Polska Spółka z o.o. oraz Fundację Pracownię Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia” współfinansowanego z Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój w ramach Funduszy Europejskich.

Inkubator TransferHUB prowadzą: Fundacja Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych, PwC Polska spółka z o.o. oraz Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”.

